

5. De Forenede Nationers kampagne for hjælp til børn.

Der blev i 3. udvalg fremsat forskellige forslag, som alle forudsatte en fortsættelse i 1949 af den i 1948 begyndte kampagne for indsamling til fordel for børnene verden over. Det af Argentina m. fl. fremsatte forslag gik bl. a. ud på, at de ved indsamlingen tilvejebragte midler skulle stilles til rådighed alene for hjælpefondet for børn, der også skulle have ansvaret for og administrationen af det nødvendige internationale organisationsarbejde. Fra australsk og britisk side blev det foreslået, at midlerne også

skulle gå til andre organisationer, og fra norsk side ønskede man, at de indsamlede midler i et vist omfang skulle stilles til rådighed for nationale indsamlinger eller anvendes til indkøb i vedkommende land af forsyninger til brug andetsteds.

Det argentinske forslag vedtoges til slut med nogle mindre ændringer. De nordiske delegationer afholdt sig fra at stemme om det, da man foretrak det britiske forslag.

Resolutionen godkendtes den 8. december 1948 af forsamlingen med 35 stemmer. Resolutionen findes gengivet som bilag 10.

XI. Menneskerettigheder og frihedsrettigheder.

1. Erklæringen om menneskerettighederne.

Første plenarforsamlings 1. del vedtog i 1946 at oprette en kommission vedrørende menneskerettigheder, som skulle henhøre under det økonomiske og sociale råd*). Denne kommission havde siden under fru Roosevelts forsæde udført et stort arbejde med udarbejdelse af udkast til en sådan erklæring og forelagde dette for rådet på dets 7. samling i Genève i juli-august 1948. På grund af overvældende arbejde måtte rådet begrænse behandlingen til en generel debat på to møder, hvor der blev givet hver enkelt delegation lejlighed til at fremsætte en udtalelse. Rådet besluttede herefter, uden at udtale sig om noget af de rejste spørgsmål, at oversende beretningen fra kommissionen for menneskerettigheder og referater af rådets forhandlinger til 3. plenarforsamling. Her henvistes spørgsmålet til 3. udvalg, der satte det øverst på sin dagsorden og anvendte megen tid (85 møder) på en yderst grundig gennemgang.

Den endelige tekst, der bærer titlen

»Verdenserklæring om menneskerettigheder« (se bilag 11), vedtoges af udvalget med 29 stemmer. Den godkendtes den 10. december 1948 af plenarforsamlingen med 48 stemmer. Erklæringen består af 30 artikler, der omhandler de borgerlige, kulturelle, økonomiske og sociale rettigheder, som ethvert land bør stræbe efter at virkeliggøre for sine borgere. Da man har søgt at gøre erklæringen så omfattende som muligt, men også antagelig for det størst mulige antal stater, er artiklernes formulering undertiden ret vag. Det er hensigten, at erklæringen skal suppleres med en konvention om menneskerettigheder og regler for dens gennemførelse; alle tre dele skal da tilsammen udgøre en mellemfolkelig menneskerettighedslov.

Behandlingen i udvalget indledtes med en generaldebat, under hvilken fru Begtrup udtalte, at Danmark lagde megen vægt på at se den bestemmelse om mindretalsrettigheder, der havde stået i det oprindelige udkast til erklæringen, optaget i denne, og forbeholdt sig retten til

*) Se beretn. 1. saml., 1. del, s. 35, og 1. saml., 2. del, s. 54.